

ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΡΩΤΟ
ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ – ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ

Αριθμός 4078

Παρασκευή, 22 Δεκεμβρίου 2006

463

Ο περί της Σύμβασης της UNESCO για την Προστασία και την Προώθηση της Πολυμορφίας της Πολιτιστικής Έκφρασης (Κυρωτικός) Νόμος του 2006 εκδίδεται με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 30(III) του 2006

Ο ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΤΗΣ UNESCO ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ
 ΠΡΟΩΘΗΣΗ ΤΗΣ ΠΟΛΥΜΟΡΦΙΑΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΕΚΦΡΑΣΗΣ
 (ΚΥΡΩΤΙΚΟΣ) ΝΟΜΟΣ

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί της Σύμβασης της UNESCO για την Προστασία και την Προώθηση της Πολυμορφίας της Πολιτιστικής Έκφρασης (Κυρωτικός) Νόμος του 2006. Συνοπτικός τίτλος.

2. Στον παρόντα Νόμο—

«Δημοκρατία» σημαίνει την Κυπριακή Δημοκρατία

Ερμηνεία.

«Σύμβαση της UNESCO» σημαίνει τη Σύμβαση της UNESCO για την προστασία και την προώθηση της πολυμορφίας της πολιτιστικής έκφρασης, η οποία υιοθετήθηκε στη γενική διάσκεψη του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών για την Εκπαίδευση, την Επιστήμη και τον Πολιτισμό, κατά την 33η σύνοδό της από 3 έως 21 Οκτωβρίου 2005.

«UNESCO» σημαίνει τον Οργανισμό των Ηνωμένων Εθνών για την Εκπαίδευση, την Επιστήμη και τον Πολιτισμό ο οποίος ιδρύθηκε από τα Ηνωμένα Έθνη στις 16 Νοεμβρίου του 1945.

3.—(1) Με τον παρόντα Νόμο κυρώνεται η Σύμβαση της UNESCO της οποίας το αυθεντικό κείμενο στην αγγλική γλώσσα εκτίθεται στο Πρώτο Μέρος του Πίνακα και στην ελληνική γλώσσα στο Δεύτερο Μέρος αυτού:

Κύρωση της Σύμβασης της UNESCO.
Πίνακας.
Πρώτο Μέρος.
Δεύτερο Μέρος.

Νοείται ότι σε περίπτωση αντίφασης μεταξύ του κειμένου του Πρώτου Μέρους του Πίνακα και εκείνου του Δεύτερου Μέρους του Πίνακα θα υπερισχύει το κείμενο που εκτίθεται στο Πρώτο Μέρος αυτού.

Εφαρμογή του άρθρου 9 της Σύμβασης της UNESCO.

4. Ως σημείο επαφής για τους σκοπούς εφαρμογής του άρθρου 9 της Σύμβασης της UNESCO ορίζεται το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού, το οποίο θα είναι αρμόδιο για να—

- (α) Παρέχει κάθε τέσσερα έτη, έκθεση προς την UNESCO, με τις κατάλληλες πληροφορίες για τα μέτρα που λαμβάνονται για την προστασία και την προαγωγή της πολυμορφίας της πολιτιστικής έκφρασης στο έδαφος της Δημοκρατίας και σε διεθνές επίπεδο,
- (β) διαδίδει και να ανταλλάσσει πληροφορίες σχετικά με την προστασία και την προώθηση της πολυμορφίας της πολιτιστικής έκφρασης.

ΠΙΝΑΚΑΣ
ΠΡΩΤΟ ΜΕΡΟΣ
(Άρθρο 3)

CONVENTION ON THE PROTECTION AND PROMOTION
OF THE DIVERSITY OF CULTURAL EXPRESSIONS

Paris, 20 October 2005

CONVENTION ON THE PROTECTION AND PROMOTION
OF THE DIVERSITY OF CULTURAL EXPRESSIONS

The General Conference of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, meeting in Paris from 3 to 21 October 2005 at its 33rd session,

Affirming that cultural diversity is a defining characteristic of humanity,

Conscious that cultural diversity forms a common heritage of humanity and should be cherished and preserved for the benefit of all,

Being aware that cultural diversity creates a rich and varied world, which increases the range of choices, and nurtures human capacities and values, and therefore is a mainspring for sustainable development for communities, peoples and nations,

Recalling that cultural diversity, flourishing within a framework of democracy, tolerance, social justice and mutual respect between peoples and cultures, is indispensable for peace and security at the local, national and international levels,

Celebrating the importance of cultural diversity for the full realization of human rights and fundamental freedoms proclaimed in the Universal Declaration of Human Rights and other universally recognized instruments,

Emphasizing the need to incorporate culture as a strategic element in national and international development policies, as well as in international development cooperation, taking into account also the United Nations Millennium Declaration (2000) with its special emphasis on poverty eradication,

Taking into account that culture takes diverse forms across time and space and that this diversity is embodied in the uniqueness and plurality of the identities and cultural expressions of the peoples and societies making up humanity,

Recognizing the importance of traditional knowledge as a source of intangible and material wealth, and in particular the knowledge systems of indigenous peoples, and its positive contribution to sustainable development, as well as the need for its adequate protection and promotion,

Recognizing the need to take measures to protect the diversity of cultural expressions, including their contents, especially in situations where cultural expressions may be threatened by the possibility of extinction or serious impairment,

Emphasizing the importance of culture for social cohesion in general, and in particular its potential for the enhancement of the status and role of women in society,

Being aware that cultural diversity is strengthened by the free flow of ideas, and that it is nurtured by constant exchanges and interaction between cultures,

Reaffirming that freedom of thought, expression and information, as well as diversity of the media, enable cultural expressions to flourish within societies,

Recognizing that the diversity of cultural expressions, including traditional cultural expressions, is an important factor that allows individuals and peoples to express and to share with others their ideas and values,

Recalling that linguistic diversity is a fundamental element of cultural diversity, and *reaffirming* the fundamental role that education plays in the protection and promotion of cultural expressions,

Taking into account the importance of the vitality of cultures, including for persons belonging to minorities and indigenous peoples, as manifested in their freedom to create, disseminate and distribute their traditional cultural expressions and to have access thereto, so as to benefit them for their own development,

Emphasizing the vital role of cultural interaction and creativity, which nurture and renew cultural expressions and enhance the role played by those involved in the development of culture for the progress of society at large,

Recognizing the importance of intellectual property rights in sustaining those involved in cultural creativity,

Being convinced that cultural activities, goods and services have both an economic and a cultural nature, because they convey identities, values and meanings, and must therefore not be treated as solely having commercial value,

Noting that while the processes of globalization, which have been facilitated by the rapid development of information and communication technologies, afford unprecedented conditions for enhanced interaction between cultures, they also represent a challenge for cultural diversity, namely in view of risks of imbalances between rich and poor countries,

Being aware of UNESCO's specific mandate to ensure respect for the diversity of cultures and to recommend such international agreements as may be necessary to promote the free flow of ideas by word and image,

Referring to the provisions of the international instruments adopted by UNESCO relating to cultural diversity and the exercise of cultural rights, and in particular the Universal Declaration on Cultural Diversity of 2001,

Adopts this Convention on 20 October 2005.

I. Objectives and guiding principles

Article 1 – Objectives

The objectives of this Convention are:

- (a) to protect and promote the diversity of cultural expressions;
- (b) to create the conditions for cultures to flourish and to freely interact in a mutually beneficial manner;

- (c) to encourage dialogue among cultures with a view to ensuring wider and balanced cultural exchanges in the world in favour of intercultural respect and a culture of peace;
- (d) to foster interculturality in order to develop cultural interaction in the spirit of building bridges among peoples;
- (e) to promote respect for the diversity of cultural expressions and raise awareness of its value at the local, national and international levels;
- (f) to reaffirm the importance of the link between culture and development for all countries, particularly for developing countries, and to support actions undertaken nationally and internationally to secure recognition of the true value of this link;
- (g) to give recognition to the distinctive nature of cultural activities, goods and services as vehicles of identity, values and meaning;
- (h) to reaffirm the sovereign rights of States to maintain, adopt and implement policies and measures that they deem appropriate for the protection and promotion of the diversity of cultural expressions on their territory;
- (i) to strengthen international cooperation and solidarity in a spirit of partnership with a view, in particular, to enhancing the capacities of developing countries in order to protect and promote the diversity of cultural expressions.

Article 2 – Guiding principles

1. Principle of respect for human rights and fundamental freedoms

Cultural diversity can be protected and promoted only if human rights and fundamental freedoms, such as freedom of expression, information and communication, as well as the ability of individuals to choose cultural expressions, are guaranteed. No one may invoke the provisions of this Convention in order to infringe human rights and fundamental freedoms as enshrined in the Universal Declaration of Human Rights or guaranteed by international law, or to limit the scope thereof.

2. Principle of sovereignty

States have, in accordance with the Charter of the United Nations and the principles of international law, the sovereign right to adopt measures and policies to protect and promote the diversity of cultural expressions within their territory.

3. Principle of equal dignity of and respect for all cultures

The protection and promotion of the diversity of cultural expressions presuppose the recognition of equal dignity of and respect for all cultures, including the cultures of persons belonging to minorities and indigenous peoples.

4. Principle of international solidarity and cooperation

International cooperation and solidarity should be aimed at enabling countries, especially developing countries, to create and strengthen their means of cultural expression, including their cultural industries, whether nascent or established, at the local, national and international levels.

5. Principle of the complementarity of economic and cultural aspects of development

Since culture is one of the mainsprings of development, the cultural aspects of development are as important as its economic aspects, which individuals and peoples have the fundamental right to participate in and enjoy.

6. Principle of sustainable development

Cultural diversity is a rich asset for individuals and societies. The protection, promotion and maintenance of cultural diversity are an essential requirement for sustainable development for the benefit of present and future generations.

7. Principle of equitable access

Equitable access to a rich and diversified range of cultural expressions from all over the world and access of cultures to the means of expressions and dissemination constitute important elements for enhancing cultural diversity and encouraging mutual understanding.

8. Principle of openness and balance

When States adopt measures to support the diversity of cultural expressions, they should seek to promote, in an appropriate manner, openness to other cultures of the world and to ensure that these measures are geared to the objectives pursued under the present Convention.

II. Scope of application

Article 3 – Scope of application

This Convention shall apply to the policies and measures adopted by the Parties related to the protection and promotion of the diversity of cultural expressions.

III. Definitions

Article 4 – Definitions

For the purposes of this Convention, it is understood that:

1. Cultural diversity

“Cultural diversity” refers to the manifold ways in which the cultures of groups and societies find expression. These expressions are passed on within and among groups and societies.

Cultural diversity is made manifest not only through the varied ways in which the cultural heritage of humanity is expressed, augmented and transmitted through the variety of cultural expressions, but also through diverse modes of artistic creation, production, dissemination, distribution and enjoyment, whatever the means and technologies used.

2. Cultural content

“Cultural content” refers to the symbolic meaning, artistic dimension and cultural values that originate from or express cultural identities.

3. Cultural expressions

“Cultural expressions” are those expressions that result from the creativity of individuals, groups and societies, and that have cultural content.

4. Cultural activities, goods and services

“Cultural activities, goods and services” refers to those activities, goods and services, which at the time they are considered as a specific attribute, use or purpose, embody or convey cultural expressions, irrespective of the commercial value they may have. Cultural activities may be an end in themselves, or they may contribute to the production of cultural goods and services.

5. Cultural industries

“Cultural industries” refers to industries producing and distributing cultural goods or services as defined in paragraph 4 above.

6. Cultural policies and measures

“Cultural policies and measures” refers to those policies and measures relating to culture, whether at the local, national, regional or international level that are either focused on culture as such or are designed to have a direct effect on cultural expressions of individuals, groups or societies, including on the creation, production, dissemination, distribution of and access to cultural activities, goods and services.

7. Protection

“Protection” means the adoption of measures aimed at the preservation, safeguarding and enhancement of the diversity of cultural expressions.

“Protect” means to adopt such measures.

8. Interculturality

“Interculturality” refers to the existence and equitable interaction of diverse cultures and the possibility of generating shared cultural expressions through dialogue and mutual respect.

IV. Rights and obligations of Parties

Article 5 – General rule regarding rights and obligations

1. The Parties, in conformity with the Charter of the United Nations, the principles of international law and universally recognized human rights instruments, reaffirm their sovereign right to formulate and implement their cultural policies and to adopt measures to protect and promote the diversity of cultural expressions and to strengthen international cooperation to achieve the purposes of this Convention.
2. When a Party implements policies and takes measures to protect and promote the diversity of cultural expressions within its territory, its policies and measures shall be consistent with the provisions of this Convention.

Article 6 – Rights of parties at the national level

1. Within the framework of its cultural policies and measures as defined in Article 4.6 and taking into account its own particular circumstances and needs, each Party may adopt measures aimed at protecting and promoting the diversity of cultural expressions within its territory.
2. Such measures may include the following:
 - (a) regulatory measures aimed at protecting and promoting diversity of cultural expressions;
 - (b) measures that, in an appropriate manner, provide opportunities for domestic cultural activities, goods and services among all those available within the national territory for the creation, production, dissemination, distribution and enjoyment of such domestic cultural activities, goods and services, including provisions relating to the language used for such activities, goods and services;
 - (c) measures aimed at providing domestic independent cultural industries and activities in the informal sector effective access to the means of production, dissemination and distribution of cultural activities, goods and services;
 - (d) measures aimed at providing public financial assistance;
 - (e) measures aimed at encouraging non-profit organizations, as well as public and private institutions and artists and other cultural professionals, to develop and promote the free exchange and circulation of ideas, cultural expressions and cultural activities, goods and services, and to stimulate both the creative and entrepreneurial spirit in their activities;
 - (f) measures aimed at establishing and supporting public institutions, as appropriate;
 - (g) measures aimed at nurturing and supporting artists and others involved in the creation of cultural expressions;
 - (h) measures aimed at enhancing diversity of the media, including through public service broadcasting.

Article 7 – Measures to promote cultural expressions

1. Parties shall endeavour to create in their territory an environment which encourages individuals and social groups:

- (a) to create, produce, disseminate, distribute and have access to their own cultural expressions, paying due attention to the special circumstances and needs of women as well as various social groups, including persons belonging to minorities and indigenous peoples;
- (b) to have access to diverse cultural expressions from within their territory as well as from other countries of the world.

2. Parties shall also endeavour to recognize the important contribution of artists, others involved in the creative process, cultural communities, and organizations that support their work, and their central role in nurturing the diversity of cultural expressions.

Article 8 – Measures to protect cultural expressions

1. Without prejudice to the provisions of Articles 5 and 6, a Party may determine the existence of special situations where cultural expressions on its territory are at risk of extinction, under serious threat, or otherwise in need of urgent safeguarding.

2. Parties may take all appropriate measures to protect and preserve cultural expressions in situations referred to in paragraph 1 in a manner consistent with the provisions of this Convention.

3. Parties shall report to the Intergovernmental Committee referred to in Article 23 all measures taken to meet the exigencies of the situation, and the Committee may make appropriate recommendations.

Article 9 – Information sharing and transparency

Parties shall:

- (a) provide appropriate information in their reports to UNESCO every four years on measures taken to protect and promote the diversity of cultural expressions within their territory and at the international level;
- (b) designate a point of contact responsible for information sharing in relation to this Convention;
- (c) share and exchange information relating to the protection and promotion of the diversity of cultural expressions.

Article 10 – Education and public awareness

Parties shall:

- (a) encourage and promote understanding of the importance of the protection and promotion of the diversity of cultural expressions, *inter alia*, through educational and greater public awareness programmes;

- (b) cooperate with other Parties and international and regional organizations in achieving the purpose of this article;
- (c) endeavour to encourage creativity and strengthen production capacities by setting up educational, training and exchange programmes in the field of cultural industries. These measures should be implemented in a manner which does not have a negative impact on traditional forms of production.

Article 11 – Participation of civil society

Parties acknowledge the fundamental role of civil society in protecting and promoting the diversity of cultural expressions. Parties shall encourage the active participation of civil society in their efforts to achieve the objectives of this Convention.

Article 12 – Promotion of international cooperation

Parties shall endeavour to strengthen their bilateral, regional and international cooperation for the creation of conditions conducive to the promotion of the diversity of cultural expressions, taking particular account of the situations referred to in Articles 8 and 17, notably in order to:

- (a) facilitate dialogue among Parties on cultural policy;
- (b) enhance public sector strategic and management capacities in cultural public sector institutions, through professional and international cultural exchanges and sharing of best practices;
- (c) reinforce partnerships with and among civil society, non-governmental organizations and the private sector in fostering and promoting the diversity of cultural expressions;
- (d) promote the use of new technologies, encourage partnerships to enhance information sharing and cultural understanding, and foster the diversity of cultural expressions;
- (e) encourage the conclusion of co-production and co-distribution agreements.

Article 13 – Integration of culture in sustainable development

Parties shall endeavour to integrate culture in their development policies at all levels for the creation of conditions conducive to sustainable development and, within this framework, foster aspects relating to the protection and promotion of the diversity of cultural expressions.

Article 14 – Cooperation for development

Parties shall endeavour to support cooperation for sustainable development and poverty reduction, especially in relation to the specific needs of developing countries, in order to foster the emergence of a dynamic cultural sector by, *inter alia*, the following means:

- (a) the strengthening of the cultural industries in developing countries through:
 - (i) creating and strengthening cultural production and distribution capacities in developing countries;
 - (ii) facilitating wider access to the global market and international distribution networks for their cultural activities, goods and services;
 - (iii) enabling the emergence of viable local and regional markets;
 - (iv) adopting, where possible, appropriate measures in developed countries with a view to facilitating access to their territory for the cultural activities, goods and services of developing countries;
 - (v) providing support for creative work and facilitating the mobility, to the extent possible, of artists from the developing world;
 - (vi) encouraging appropriate collaboration between developed and developing countries in the areas, *inter alia*, of music and film;
- (b) capacity-building through the exchange of information, experience and expertise, as well as the training of human resources in developing countries, in the public and private sector relating to, *inter alia*, strategic and management capacities, policy development and implementation, promotion and distribution of cultural expressions, small-, medium- and micro-enterprise development, the use of technology, and skills development and transfer;
- (c) technology transfer through the introduction of appropriate incentive measures for the transfer of technology and know-how, especially in the areas of cultural industries and enterprises;
- (d) financial support through:
 - (i) the establishment of an International Fund for Cultural Diversity as provided in Article 18;
 - (ii) the provision of official development assistance, as appropriate, including technical assistance, to stimulate and support creativity;
 - (iii) other forms of financial assistance such as low interest loans, grants and other funding mechanisms.

Article 15 – Collaborative arrangements

Parties shall encourage the development of partnerships, between and within the public and private sectors and non-profit organizations, in order to cooperate with developing countries in the enhancement of their capacities in the protection and promotion of the diversity of cultural expressions. These innovative partnerships shall, according to the practical needs of developing countries, emphasize the further development of infrastructure, human resources and policies, as well as the exchange of cultural activities, goods and services.

Article 16 – Preferential treatment for developing countries

Developed countries shall facilitate cultural exchanges with developing countries by granting, through the appropriate institutional and legal frameworks, preferential treatment to artists and other cultural professionals and practitioners, as well as cultural goods and services from developing countries.

Article 17 – International cooperation in situations of serious threat to cultural expressions

Parties shall cooperate in providing assistance to each other, and, in particular to developing countries, in situations referred to under Article 8.

Article 18 – International Fund for Cultural Diversity

1. An International Fund for Cultural Diversity, hereinafter referred to as “the Fund”, is hereby established.
2. The Fund shall consist of funds-in-trust established in accordance with the Financial Regulations of UNESCO.
3. The resources of the Fund shall consist of:
 - (a) voluntary contributions made by Parties;
 - (b) funds appropriated for this purpose by the General Conference of UNESCO;
 - (c) contributions, gifts or bequests by other States; organizations and programmes of the United Nations system, other regional or international organizations; and public or private bodies or individuals;
 - (d) any interest due on resources of the Fund;
 - (e) funds raised through collections and receipts from events organized for the benefit of the Fund;
 - (f) any other resources authorized by the Fund’s regulations.
4. The use of resources of the Fund shall be decided by the Intergovernmental Committee on the basis of guidelines determined by the Conference of Parties referred to in Article 22.
5. The Intergovernmental Committee may accept contributions and other forms of assistance for general and specific purposes relating to specific projects, provided that those projects have been approved by it.
6. No political, economic or other conditions that are incompatible with the objectives of this Convention may be attached to contributions made to the Fund.
7. Parties shall endeavour to provide voluntary contributions on a regular basis towards the implementation of this Convention.

Article 19 – Exchange, analysis and dissemination of information

1. Parties agree to exchange information and share expertise concerning data collection and statistics on the diversity of cultural expressions as well as on best practices for its protection and promotion.
2. UNESCO shall facilitate, through the use of existing mechanisms within the Secretariat, the collection, analysis and dissemination of all relevant information, statistics and best practices.
3. UNESCO shall also establish and update a data bank on different sectors and governmental, private and non-profit organizations involved in the area of cultural expressions.
4. To facilitate the collection of data, UNESCO shall pay particular attention to capacity-building and the strengthening of expertise for Parties that submit a request for such assistance.
5. The collection of information identified in this Article shall complement the information collected under the provisions of Article 9.

V. Relationship to other instruments

Article 20 – Relationship to other treaties: mutual supportiveness, complementarity and non-subordination

1. Parties recognize that they shall perform in good faith their obligations under this Convention and all other treaties to which they are parties. Accordingly, without subordinating this Convention to any other treaty,
 - (a) they shall foster mutual supportiveness between this Convention and the other treaties to which they are parties; and
 - (b) when interpreting and applying the other treaties to which they are parties or when entering into other international obligations, Parties shall take into account the relevant provisions of this Convention.
2. Nothing in this Convention shall be interpreted as modifying rights and obligations of the Parties under any other treaties to which they are parties.

Article 21 – International consultation and coordination

Parties undertake to promote the objectives and principles of this Convention in other international forums. For this purpose, Parties shall consult each other, as appropriate, bearing in mind these objectives and principles.

VI. Organs of the Convention

Article 22 – Conference of Parties

1. A Conference of Parties shall be established. The Conference of Parties shall be the plenary and supreme body of this Convention.
2. The Conference of Parties shall meet in ordinary session every two years, as far as possible, in conjunction with the General Conference of UNESCO. It may meet in extraordinary session if it so decides or if the Intergovernmental Committee receives a request to that effect from at least one-third of the Parties.
3. The Conference of Parties shall adopt its own rules of procedure.
4. The functions of the Conference of Parties shall be, *inter alia*:
 - (a) to elect the Members of the Intergovernmental Committee;
 - (b) to receive and examine reports of the Parties to this Convention transmitted by the Intergovernmental Committee;
 - (c) to approve the operational guidelines prepared upon its request by the Intergovernmental Committee;
 - (d) to take whatever other measures it may consider necessary to further the objectives of this Convention.

Article 23 – Intergovernmental Committee

1. An Intergovernmental Committee for the Protection and Promotion of the Diversity of Cultural Expressions, hereinafter referred to as “the Intergovernmental Committee”, shall be established within UNESCO. It shall be composed of representatives of 18 States Parties to the Convention, elected for a term of four years by the Conference of Parties upon entry into force of this Convention pursuant to Article 29.
2. The Intergovernmental Committee shall meet annually.
3. The Intergovernmental Committee shall function under the authority and guidance of and be accountable to the Conference of Parties.
4. The Members of the Intergovernmental Committee shall be increased to 24 once the number of Parties to the Convention reaches 50.
5. The election of Members of the Intergovernmental Committee shall be based on the principles of equitable geographical representation as well as rotation.
6. Without prejudice to the other responsibilities conferred upon it by this Convention, the functions of the Intergovernmental Committee shall be:
 - (a) to promote the objectives of this Convention and to encourage and monitor the implementation thereof;

- (b) to prepare and submit for approval by the Conference of Parties, upon its request, the operational guidelines for the implementation and application of the provisions of the Convention;
 - (c) to transmit to the Conference of Parties reports from Parties to the Convention, together with its comments and a summary of their contents;
 - (d) to make appropriate recommendations to be taken in situations brought to its attention by Parties to the Convention in accordance with relevant provisions of the Convention, in particular Article 8;
 - (e) to establish procedures and other mechanisms for consultation aimed at promoting the objectives and principles of this Convention in other international forums;
 - (f) to perform any other tasks as may be requested by the Conference of Parties.
7. The Intergovernmental Committee, in accordance with its Rules of Procedure, may invite at any time public or private organizations or individuals to participate in its meetings for consultation on specific issues.
8. The Intergovernmental Committee shall prepare and submit to the Conference of Parties, for approval, its own Rules of Procedure.

Article 24 – UNESCO Secretariat

1. The organs of the Convention shall be assisted by the UNESCO Secretariat.
2. The Secretariat shall prepare the documentation of the Conference of Parties and the Intergovernmental Committee as well as the agenda of their meetings and shall assist in and report on the implementation of their decisions.

VII. Final clauses

Article 25 – Settlement of disputes

1. In the event of a dispute between Parties to this Convention concerning the interpretation or the application of the Convention, the Parties shall seek a solution by negotiation.
2. If the Parties concerned cannot reach agreement by negotiation, they may jointly seek the good offices of, or request mediation by, a third party.
3. If good offices or mediation are not undertaken or if there is no settlement by negotiation, good offices or mediation, a Party may have recourse to conciliation in accordance with the procedure laid down in the Annex of this Convention. The Parties shall consider in good faith the proposal made by the Conciliation Commission for the resolution of the dispute.

4. Each Party may, at the time of ratification, acceptance, approval or accession, declare that it does not recognize the conciliation procedure provided for above. Any Party having made such a declaration may, at any time, withdraw this declaration by notification to the Director-General of UNESCO.

Article 26 – Ratification, acceptance, approval or accession by Member States

1. This Convention shall be subject to ratification, acceptance, approval or accession by Member States of UNESCO in accordance with their respective constitutional procedures.

2. The instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the Director-General of UNESCO.

Article 27 – Accession

1. This Convention shall be open to accession by all States not Members of UNESCO but members of the United Nations, or of any of its specialized agencies, that are invited by the General Conference of UNESCO to accede to it.

2. This Convention shall also be open to accession by territories which enjoy full internal self-government recognized as such by the United Nations, but which have not attained full independence in accordance with General Assembly resolution 1514 (XV), and which have competence over the matters governed by this Convention, including the competence to enter into treaties in respect of such matters.

3. The following provisions apply to regional economic integration organizations:

(a) This Convention shall also be open to accession by any regional economic integration organization, which shall, except as provided below, be fully bound by the provisions of the Convention in the same manner as States Parties;

(b) In the event that one or more Member States of such an organization is also Party to this Convention, the organization and such Member State or States shall decide on their responsibility for the performance of their obligations under this Convention. Such distribution of responsibility shall take effect following completion of the notification procedure described in subparagraph (c). The organization and the Member States shall not be entitled to exercise rights under this Convention concurrently. In addition, regional economic integration organizations, in matters within their competence, shall exercise their rights to vote with a number of votes equal to the number of their Member States that are Parties to this Convention. Such an organization shall not exercise its right to vote if any of its Member States exercises its right, and vice-versa;

(c) A regional economic integration organization and its Member State or States which have agreed on a distribution of responsibilities as provided in subparagraph (b) shall inform the Parties of any such proposed distribution of responsibilities in the following manner:

- (i) in their instrument of accession, such organization shall declare with specificity, the distribution of their responsibilities with respect to matters governed by the Convention;
- (ii) in the event of any later modification of their respective responsibilities, the regional economic integration organization shall inform the depositary of any such proposed modification of their respective responsibilities; the depositary shall in turn inform the Parties of such modification;
- (d) Member States of a regional economic integration organization which become Parties to this Convention shall be presumed to retain competence over all matters in respect of which transfers of competence to the organization have not been specifically declared or informed to the depositary;
- (e) "Regional economic integration organization" means an organization constituted by sovereign States, members of the United Nations or of any of its specialized agencies, to which those States have transferred competence in respect of matters governed by this Convention and which has been duly authorized, in accordance with its internal procedures, to become a Party to it.

4. The instrument of accession shall be deposited with the Director-General of UNESCO.

Article 28 – Point of contact

Upon becoming Parties to this Convention, each Party shall designate a point of contact as referred to in Article 9.

Article 29 – Entry into force

1. This Convention shall enter into force three months after the date of deposit of the thirtieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, but only with respect to those States or regional economic integration organizations that have deposited their respective instruments of ratification, acceptance, approval, or accession on or before that date. It shall enter into force with respect to any other Party three months after the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

2. For the purposes of this Article, any instrument deposited by a regional economic integration organization shall not be counted as additional to those deposited by Member States of the organization.

Article 30 – Federal or non-unitary constitutional systems

Recognizing that international agreements are equally binding on Parties regardless of their constitutional systems, the following provisions shall apply to Parties which have a federal or non-unitary constitutional system:

- (a) with regard to the provisions of this Convention, the implementation of which comes under the legal jurisdiction of the federal or central legislative power,

the obligations of the federal or central government shall be the same as for those Parties which are not federal States;

- (b) with regard to the provisions of the Convention, the implementation of which comes under the jurisdiction of individual constituent units such as States, counties, provinces, or cantons which are not obliged by the constitutional system of the federation to take legislative measures, the federal government shall inform, as necessary, the competent authorities of constituent units such as States, counties, provinces or cantons of the said provisions, with its recommendation for their adoption.

Article 31 – Denunciation

1. Any Party to this Convention may denounce this Convention.
2. The denunciation shall be notified by an instrument in writing deposited with the Director-General of UNESCO.
3. The denunciation shall take effect 12 months after the receipt of the instrument of denunciation. It shall in no way affect the financial obligations of the Party denouncing the Convention until the date on which the withdrawal takes effect.

Article 32 – Depositary functions

The Director-General of UNESCO, as the depositary of this Convention, shall inform the Member States of the Organization, the States not members of the Organization and regional economic integration organizations referred to in Article 27, as well as the United Nations, of the deposit of all the instruments of ratification, acceptance, approval or accession provided for in Articles 26 and 27, and of the denunciations provided for in Article 31.

Article 33 – Amendments

1. A Party to this Convention may, by written communication addressed to the Director-General, propose amendments to this Convention. The Director-General shall circulate such communication to all Parties. If, within six months from the date of dispatch of the communication, no less than one half of the Parties reply favourably to the request, the Director-General shall present such proposal to the next session of the Conference of Parties for discussion and possible adoption.
2. Amendments shall be adopted by a two-thirds majority of Parties present and voting.
3. Once adopted, amendments to this Convention shall be submitted to the Parties for ratification, acceptance, approval or accession.
4. For Parties which have ratified, accepted, approved or acceded to them, amendments to this Convention shall enter into force three months after the deposit of the instruments referred to in paragraph 3 of this Article by two-thirds of the Parties. Thereafter, for each Party that ratifies, accepts, approves or accedes to an amendment, the said amendment shall enter into force three months after the date of deposit by that Party of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

5. The procedure set out in paragraphs 3 and 4 shall not apply to amendments to Article 23 concerning the number of Members of the Intergovernmental Committee. These amendments shall enter into force at the time they are adopted.

6. A State or a regional economic integration organization referred to in Article 27 which becomes a Party to this Convention after the entry into force of amendments in conformity with paragraph 4 of this Article shall, failing an expression of different intention, be considered to be:

- (a) Party to this Convention as so amended; and
- (b) a Party to the unamended Convention in relation to any Party not bound by the amendments.

Article 34 – Authoritative texts

This Convention has been drawn up in Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish, all six texts being equally authoritative.

Article 35 – Registration

In conformity with Article 102 of the Charter of the United Nations, this Convention shall be registered with the Secretariat of the United Nations at the request of the Director-General of UNESCO.

ANNEX

Conciliation Procedure

Article 1 – Conciliation Commission

A Conciliation Commission shall be created upon the request of one of the Parties to the dispute. The Commission shall, unless the Parties otherwise agree, be composed of five members, two appointed by each Party concerned and a President chosen jointly by those members.

Article 2 – Members of the Commission

In disputes between more than two Parties, Parties in the same interest shall appoint their members of the Commission jointly by agreement. Where two or more Parties have separate interests or there is a disagreement as to whether they are of the same interest, they shall appoint their members separately.

Article 3 – Appointments

If any appointments by the Parties are not made within two months of the date of the request to create a Conciliation Commission, the Director-General of UNESCO shall, if asked to do so by the Party that made the request, make those appointments within a further two-month period.

Article 4 – President of the Commission

If a President of the Conciliation Commission has not been chosen within two months of the last of the members of the Commission being appointed, the Director-General of UNESCO shall, if asked to do so by a Party, designate a President within a further two-month period.

Article 5 – Decisions

The Conciliation Commission shall take its decisions by majority vote of its members. It shall, unless the Parties to the dispute otherwise agree, determine its own procedure. It shall render a proposal for resolution of the dispute, which the Parties shall consider in good faith.

Article 6 – Disagreement

A disagreement as to whether the Conciliation Commission has competence shall be decided by the Commission.

ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ

(Άρθρο 3)

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

ΣΥΜΒΑΣΗ

της UNESCO για την προστασία και την προώθηση της πολυμορφίας της πολιτιστικής έκφρασης

Η γενική διάσκεψη της Οργάνωσης των Ηνωμένων Εθνών για την εκπαίδευση, την επιστήμη και τον πολιτισμό, κατά την 33η σύνοδό της από 3 έως 21 Οκτωβρίου 2005,

ΔΗΛΩΝΟΝΤΑΣ ότι η πολιτιστική πολυμορφία είναι ένα εγγενές χαρακτηριστικό της ανθρωπότητας,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΕΠΙΓΝΩΣΗ ότι η πολιτιστική πολυμορφία αποτελεί μια κοινή κληρονομιά της ανθρωπότητας και ότι θα πρέπει να τηρηθεί και να διαφυλαχθεί προς όφελος όλων,

ΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ότι η πολιτιστική πολυμορφία δημιουργεί έναν πλούσιο και ποικίλο κόσμο που διευρύνει τις επιλογές, καλλιεργεί τις ανθρώπινες ικανότητες και αξίες και ότι είναι επομένως ένα θεμελιώδες κίνητρο για τη διαρκή ανάπτυξη των κοινοτήτων, των λαών και των εθνών,

ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΝΤΑΣ ότι η πολιτιστική πολυμορφία, η οποία αναπτύσσεται σε ένα πλαίσιο δημοκρατίας, ανοχής, κοινωνικής δικαιοσύνης και αμοιβαίου σεβασμού ανάμεσα στους λαούς και τους πολιτισμούς, είναι απαραίτητη για την ειρήνη και την αλληλεγγύη σε τοπικό, εθνικό και διεθνές επίπεδο,

ΤΙΜΩΝΤΑΣ τη σημασία της πολιτιστικής πολυμορφίας για την πλήρη εφαρμογή των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών που διακηρύσσονται στην παγκόσμια Διακήρυξη Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και σε άλλες παγκοσμίως αναγνωρισμένες νομικές πράξεις,

ΥΠΟΓΡΑΜΜΙΖΟΝΤΑΣ την ανάγκη να ενσωματώσει τον πολιτισμό ως στοιχείο στρατηγικής σημασίας στις εθνικές και διεθνείς αναπτυξιακές πολιτικές, καθώς επίσης στη διεθνή συνεργασία για την ανάπτυξη, λαμβάνοντας επίσης υπόψη τη δήλωση της χιλιετίας του ΟΗΕ (2000) που δίνει έμφαση στην εξάλειψη της φτώχειας,

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι ο πολιτισμός παίρνει διάφορες μορφές στο πέρασμα του χρόνου και από τόπο σε τόπο και ότι αυτή η πολυμορφία αποτυπώνεται στην πρωτοτυπία και τον πλουραλισμό των ταυτοτήτων καθώς επίσης και στην πολιτιστική έκφραση των λαών και των κοινωνιών που αποτελούν την ανθρωπότητα,

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ τη σημασία των παραδοσιακών γνώσεων ως άυλης και υλικής πηγής πλούτου και ειδικότερα των συστημάτων γνώσεων των αυτόχθονων λαών και της θετικής συμβολής τους στην αειφόρο ανάπτυξη, καθώς και την ανάγκη να εξασφαλιστεί η κατάλληλη προστασία και προώθησή τους,

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ την ανάγκη να ληφθούν μέτρα για την προστασία της πολυμορφίας της πολιτιστικής έκφρασης, συμπεριλαμβανομένου του περιεχομένου της, ιδιαίτερα σε καταστάσεις όπου η πολιτιστική έκφραση μπορεί να απειληθεί με εξαφάνιση ή σοβαρές αλλοιώσεις,

ΥΠΟΓΡΑΜΜΙΖΟΝΤΑΣ τη σημασία του πολιτισμού για την κοινωνική συνοχή γενικά, και ειδικότερα τη συμβολή του στη βελτίωση της κατάστασης και του ρόλου των γυναικών στην κοινωνία,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΕΠΙΓΝΩΣΗ ότι η πολιτιστική πολυμορφία ενισχύεται από την ελεύθερη κυκλοφορία των ιδεών και ότι τροφοδοτείται από συνεχείς ανταλλαγές και από την αλληλεπίδραση των πολιτισμών,

ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΝΟΝΤΑΣ ότι η ελευθερία της σκέψης, της έκφρασης και της πληροφορίας, όπως η πολυφωνία των μέσων ενημέρωσης, επιτρέπει την ανάπτυξη της πολιτιστικής έκφρασης στις κοινωνίες,

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ότι η πολυμορφία της πολιτιστικής έκφρασης, συμπεριλαμβανομένης της παραδοσιακής πολιτιστικής έκφρασης, είναι ένας σημαντικός παράγοντας που επιτρέπει στα άτομα και τους λαούς να εκφράσουν και να μοιραστούν με άλλους τις ιδέες τους και τις αξίες τους,

ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΝΤΑΣ ότι η γλωσσολογική πολυμορφία είναι ένα θεμελιώδες στοιχείο της πολιτιστικής πολυμορφίας και ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣ το θεμελιώδες ρόλο που διαδραματίζει η εκπαίδευση για την προστασία και την προώθηση της πολιτιστικής έκφρασης,

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ τη σημασία της ζωικότητας των πολιτών για όλους, και για τα πρόσωπα που ανήκουν στις μειονότητες και για τους αυτόχθονες λαούς, όπως φανερώνεται από την ελευθερία τους να δημιουργήσουν, να διαδώσουν και να διανέμουν την παραδοσιακή πολιτιστική έκφρασή τους και να έχουν πρόσβαση σε αυτή ώστε να αποκομίσουν οφέλη για τη δική τους ανάπτυξη,

ΥΠΟΓΡΑΜΜΙΖΟΝΤΑΣ τον ουσιώδη ρόλο της πολιτιστικής αλληλεπίδρασης και δημιουργικότητας που τροφοδοτούν και ανακινούν την πολιτιστική έκφραση και ενισχύουν το ρόλο εκείνων που εργάζονται για την ανάπτυξη του πολιτισμού με σκοπό την πρόοδο της κοινωνίας στο σύνολό της,

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ τη σημασία των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας για την υποστήριξη των προσώπων που συμμετέχουν στην πολιτιστική δημιουργικότητα,

ΠΕΠΕΙΣΜΕΝΗ ότι οι πολιτιστικές δραστηριότητες και υπηρεσίες και τα πολιτιστικά αγαθά έχουν διπλή οικονομική και πολιτιστική φύση διότι είναι φορείς ταυτότητων, αξιών και νοημάτων, και δεν πρέπει επομένως να αντιμετωπιστούν ως αν είχαν αποκλειστικά εμπορική αξία,

ΔΙΑΠΙΣΤΩΝΟΝΤΑΣ ότι οι διαδικασίες της παγκοσμιοποίησης, που διευκολύνονται από τη γρήγορη εξέλιξη των τεχνολογιών της πληροφορίας και της επικοινωνίας, αν και δημιουργούν πρωτοφανείς προϋποθέσεις για μια ενισχυμένη αλληλεπίδραση ανάμεσα στους πολιτισμούς, αποτελούν επίσης μια πρόκληση για την πολιτιστική πολυμορφία, κυρίως όσον αφορά τους κινδύνους ανισορροπίας μεταξύ των φτωχών και των πλούσιων χωρών,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΕΠΙΓΝΩΣΗ της συγκεκριμένης εντολής που έχει ανατεθεί στην UNESCO για να εξασφαλίσει το σεβασμό της πολυμορφίας των πολιτισμών και για να συστήσει διεθνείς συμφωνίες που κρίνει ότι είναι χρήσιμες για τη διευκόλυνση της ελεύθερης κυκλοφορίας των ιδεών μέσα από τις λέξεις και τις εικόνες,

ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΗ στις διατάξεις των διεθνών νομικών πράξεων που έχει υιοθετήσει η UNESCO σε ζητήματα πολιτιστικής πολυμορφίας και άσκησης των πολιτιστικών δικαιωμάτων και ιδιαίτερα στην παγκόσμια διακήρυξη για την πολιτιστική πολυμορφία του 2001,

ΕΓΚΡΙΝΕΙ, ΣΤΙΣ 20 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2005, ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΣΥΜΒΑΣΗ.

Ι. ΣΤΟΧΟΙ ΚΑΙ ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΕΣ ΑΡΧΕΣ

Άρθρο 1

Στόχοι

Οι στόχοι της παρούσας σύμβασης είναι:

- α) να προστατεύσει και να προαγάγει την πολυμορφία της πολιτιστικής έκφρασης,
- β) να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις που θα επιτρέπουν στους πολιτισμούς να αναπτυχθούν και να επιδράσει ο ένας στον άλλο ελεύθερα ώστε να εμπλουτίζονται αμοιβαία,
- γ) να ενθαρρύνει το διάλογο ανάμεσα στους πολιτισμούς ώστε να εξασφαλίζονται εντατικότερες και ισορροπημένες πολιτιστικές ανταλλαγές στον κόσμο υπέρ του διαπολιτισμικού σεβασμού και της καλλιέργειας της ειρήνης,
- δ) να παροτρύνει τη διαπολιτισμικότητα ώστε να αναπτυχθεί η πολιτιστική αλληλεπίδραση με στόχο να δημιουργηθούν γέφυρες ανάμεσα στους λαούς,
- ε) να προαγάγει το σεβασμό της πολυμορφίας της πολιτιστικής έκφρασης και να αναδείξει την αξία της σε τοπικό, εθνικό και διεθνές επίπεδο,
- στ) να επιβεβαιώσει τη σημασία της σχέσης μεταξύ του πολιτισμού και της ανάπτυξης για όλες τις χώρες, ιδιαίτερα τις αναπτυσσόμενες, και να ενθαρρύνει τις ενέργειες που διεξάγονται σε εθνικό και διεθνές επίπεδο με σκοπό να αναγνωριστεί η πραγματική αξία αυτής της σχέσης,

ζ) να αναγνωρίσει τη συγκεκριμένη φύση των πολιτιστικών δραστηριοτήτων, αγαθών και υπηρεσιών ως φορέων της ταυτότητας, των αξιών και του νοήματος,

η) να επιβεβαιώσει το κυρίαρχο δικαίωμα των κρατών να συντηρήσουν, να υιοθετήσουν και να εφαρμόσουν τις πολιτικές και τα μέτρα που κρίνουν κατάλληλα για την προστασία και την προώθηση της πολυμορφίας της πολιτιστικής έκφρασης στο εδαφός τους,

θ) να ενισχύσει τη διεθνή συνεργασία και αλληλεγγύη σε ένα πνεύμα σύμπραξης ώστε, κυρίως, να αυξηθούν οι ικανότητες των αναπτυσσόμενων χωρών να προστατεύουν και να προαγάγουν την πολυμορφία της πολιτιστικής έκφρασης.

Άρθρο 2

Κατευθυντήριες αρχές

1. Αρχή του σεβασμού των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών

Η πολιτιστική πολυμορφία δεν μπορεί να προστατευθεί και να προαχθεί παρά μόνον εάν υπάρχουν εγγυήσεις για τα δικαιώματα του ανθρώπου και τις θεμελιώδεις ελευθερίες όπως η ελευθερία της έκφρασης, της πληροφορίας και της επικοινωνίας, καθώς επίσης και η δυνατότητα για τα άτομα να επιλέξουν την πολιτιστική έκφραση. Κανείς δεν μπορεί να επικαλεσθεί τις διατάξεις της παρούσας σύμβασης για την κατοστράτηγηση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών που αναφέρονται στην παγκόσμια διακήρυξη δικαιωμάτων του ανθρώπου ή τα οποία εγγυάται το διεθνές δίκαιο, ή για τον περιορισμό της εμβέλειάς τους.

2. Αρχή της κυριαρχίας

Τα κράτη έχουν, σύμφωνα με το χάρτη των Ηνωμένων Εθνών και τις αρχές του διεθνούς δικαίου, το κυρίαρχο δικαίωμα να υιοθετήσουν μέτρα και πολιτικές ώστε να προστατεύσουν και να προαγάγουν την πολυμορφία της πολιτιστικής έκφρασης στο έδαφός τους.

3. Αρχή της ίσης αξιοπρέπειας και του σεβασμού όλων των πολιτισμών

Η προστασία και η προώθηση της πολυμορφίας της πολιτιστικής έκφρασης προϋποθέτει την αναγνώριση της ίσης αξιοπρέπειας και του σεβασμού όλων των πολιτισμών συμπεριλαμβανομένων των πολιτισμών των προσώπων που ανήκουν στις μειονότητες και των αυτόχθονων λαών.

4. Αρχή της αλληλεγγύης και της διεθνούς συνεργασίας

Η διεθνής συνεργασία και αλληλεγγύη αναμένεται να επιτρέψουν σε όλες χώρες, ιδιαίτερα στις αναπτυσσόμενες να δημιουργήσουν και να ενισχύσουν τα απαραίτητα μέσα για την πολιτιστική έκφρασή τους, συμπεριλαμβάνοντας την πολιτιστική βιομηχανία, είτε δημιουργούνται τώρα είτε έχουν καθιερωθεί σε τοπικό, εθνικό και διεθνές επίπεδο.

5. Αρχή της συμπληρωματικότητας του οικονομικού και πολιτιστικού σκέλους της ανάπτυξης

Δεδομένου ότι ο πολιτισμός είναι ένα θεμελιώδες κίνητρο για την ανάπτυξη, οι πολιτιστικές πτυχές της ανάπτυξης είναι εξίσου σημαντικές με τις οικονομικές πτυχές, και τα άτομα και οι λαοί έχουν το θεμελιώδες δικαίωμα να συμμετέχουν και να την απολαμβάνουν.

6. Αρχή της διαρκούς ανάπτυξης

Η πολιτιστική πολυμορφία είναι ένας μεγάλος θησαυρός για τα άτομα και τις επιχειρήσεις. Η προστασία, η προώθηση και η διατήρηση της πολιτιστικής πολυμορφίας είναι μια ουσιαστική προϋπόθεση για την αειφόρο ανάπτυξη προς όφελος των σημερινών και των μελλοντικών γενεών.

7. Αρχή της δίκαιης πρόσβασης

Η δίκαιη πρόσβαση σε ένα ηλίθιο και διαφοροποιημένο φάσμα πολιτιστικών εκφράσεων από ολόκληρο τον κόσμο και η πρόσβαση των πολιτισμών στα μέσα της έκφρασης και της διάδοσης αποτελούν σημαντικά στοιχεία για την προβολή της πολιτιστικής πολυμορφίας και ενθαρρύνουν την αμοιβαία κατανόηση.

8. Αρχή του ανοίγματος και της ισοροπίας

Όταν τα κράτη υιοθετούν μέτρα για να ενθαρρύνουν την πολυμορφία της πολιτιστικής έκφρασης, θα πρέπει να μεριμνούν για να προαγάγουν, με τον κατάλληλο τρόπο, το άνοιγμα σε άλλους πολιτισμούς του κόσμου και να εξασφαλίζουν ότι αυτά τα μέτρα είναι σύμφωνα με τους στόχους που επιδιώκονται στο πλαίσιο της παρούσας σύμβασης.

II. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Άρθρο 3

Πεδίο εφαρμογής

Η παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται στις πολιτικές και τα μέτρα που υιοθετούνται από τα μέρη σχετικά με την προστασία και την προώθηση της πολυμορφίας της πολιτιστικής έκφρασης.

III. ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 4

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας σύμβασης, νοούνται ως:

1. Πολιτιστική πολυμορφία

«πολιτιστική πολυμορφία»: η πολλαπλότητα των μορφών μέσω των οποίων εκφράζονται οι πολιτισμοί των ομάδων και των κοινωνιών. Αυτές οι μορφές έκφρασης διαβιβάζονται τόσο στο εσωτερικό των ομάδων και των κοινωνιών, όσο και μεταξύ τους.

Η πολιτιστική πολυμορφία εκδηλώνεται όχι μόνο στις ποικίλες μορφές μέσω των οποίων η πολιτιστική κληρονομιά της ανθρωπότητας εκφράζεται, εμπλουτίζεται και διαβιβάζεται χάρη στην ποιικιλία της πολιτιστικής έκφρασης, αλλά επίσης μέσω των διαφορετικών τρόπων καλλιτεχνικής δημιουργίας, παραγωγής, διάδοσης, διανομής και απόλαυσης, όπως και αν είναι τα μέσα και οι τεχνολογίες που χρησιμοποιούνται.

2. Πολιτιστικό περιεχόμενο

«πολιτιστικό περιεχόμενο»: η συμβολική έννοια, η καλλιτεχνική διάσταση και οι πολιτιστικές αξίες που εκφράζουν ή προέρχονται από πολιτιστικές ταυτότητες.

3. Πολιτιστική έκφραση

«πολιτιστική έκφραση»: η έκφραση που απορρέει από τη δημιουργικότητα των ατόμων, των ομάδων και των κοινωνιών και η οποία έχει ένα πολιτιστικό περιεχόμενο.

4. Πολιτιστικές δραστηριότητες, αγαθά και υπηρεσίες

«πολιτιστικές δραστηριότητες, αγαθά και υπηρεσίες»: οι δραστηριότητες, τα αγαθά και οι υπηρεσίες οι οποίες, από την πλευρά της συγκεκριμένης ποιότητας, χρήσης ή σκοπιμότητάς τους, ενσωματώνουν ή διαβιβάζουν πολιτιστικές εκφράσεις, ανεξάρτητα από την εμπορική αξία που μπορεί να έχουν. Οι πολιτιστικές δραστηριότητες μπορούν να είναι αυτοσκοπός ή ακόμα να συμβάλουν στην παραγωγή πολιτιστικών αγαθών και υπηρεσιών.

5. Πολιτιστικές βιομηχανίες

«πολιτιστικές βιομηχανίες»: οι βιομηχανίες που παράγουν και διανέμουν πολιτιστικά αγαθά ή υπηρεσίες όπως καθορίζονται στην παράγραφο 4 ανωτέρω.

6. Πολιτικές και μέτρα στον τομέα του πολιτισμού

«πολιτικές και πολιτιστικά μέτρα»: οι πολιτικές και τα μέτρα σχετικά με τον πολιτισμό, σε τοπικό, εθνικό, περιφερειακό ή διεθνές επίπεδο, είτε επικεντρώνονται σε αυτόν καθαυτόν τον πολιτισμό είτε προορίζονται να έχουν άμεσο αποτέλεσμα στην πολιτιστική έκφραση των ατόμων, των ομάδων ή των κοινωνιών, συμπεριλαμβανομένης της δημιουργίας, της παραγωγής, της διάδοσης και της διανομής πολιτιστικών δραστηριοτήτων, αγαθών και υπηρεσιών και την πρόσβαση σε αυτά.

7. Προστασία

«προστασία»: η υιοθέτηση μέτρων που στοχεύουν στη διαφύλαξη, την προστασία και την προβολή της πολυμορφίας της πολιτιστικής έκφρασης.

«προστασία» σημαίνει υιοθέτηση τέτοιων μέτρων.

8. Διαπολιτισμικότητα

«διαπολιτισμικότητα»: η ύπαρξη, η δίκαιη αλληλεπίδραση διάφορων πολιτισμών και η δυνατότητα παραγωγής κοινής πολιτιστικής έκφρασης μέσω του διαλόγου και του αμοιβαίου σεβασμού.

IV. ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΕΡΩΝ

Άρθρο 5

Γενικός κανόνας σχετικά με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις

1. Τα μέρη επιβεβαιώνουν, σύμφωνα με το χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, τις αρχές του διεθνούς δικαίου και τις παγκοσμίως αναγνωρισμένες νομικές πράξεις όσον αφορά τα δικαιώματα του ανθρώπου, το κυρίαρχο δικαίωμά τους να διατυπώνουν και να υλοποιούν τις πολιτικές τους στον πολιτιστικό τομέα και να υιοθετούν μέτρα για την προστασία και την προαγωγή της πολυμορφίας της πολιτιστικής έκφρασης καθώς επίσης και να ενισχύουν τη διεθνή συνεργασία ώστε να επιτυγχάνουν τους στόχους της παρούσας σύμβασης.

2. Όταν ένα μέρος υλοποιεί τις πολιτικές και λαμβάνει μέτρα για την προστασία και την προαγωγή της πολυμορφίας της πολιτιστικής έκφρασης στο έδαφός του, οι πολιτικές του και τα μέτρα πρέπει να είναι σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας σύμβασης.

Άρθρο 6

Δικαιώματα των μερών σε εθνικό επίπεδο

1. Στο πλαίσιο των πολιτικών του και των πολιτιστικών μέτρων όπως περιγράφονται στο άρθρο 4.6 και λαμβάνοντας υπόψη τις περιστάσεις και τις ανάγκες του, κάθε μέρος μπορεί να υιοθετήσει μέτρα που προορίζονται να προστατεύσουν και να προαγάγουν την πολυμορφία της πολιτιστικής έκφρασης στο έδαφός του.

2. Αυτά τα μέτρα μπορούν να περιλαμβάνουν:

- α) ρυθμιστικά μέτρα που στοχεύουν στην προστασία και την προαγωγή της πολυμορφίας της πολιτιστικής έκφρασης,
- β) μέτρα τα οποία, με κατάλληλο τρόπο, προσφέρουν στις εθνικές πολιτιστικές δραστηριότητες, αγαθά και υπηρεσίες, την ευκαιρία να βρουν τη θέση τους μεταξύ εκείνων που διατίθενται στην επικράτεια όσον αφορά τη δημιουργία, την παραγωγή, τη διάδοση, τη διανομή και την απόλαυση, συμπεριλαμβανομένων μέτρων σχετικά με τη γλώσσα που χρησιμοποιείται για τις δραστηριότητες, τα αγαθά και τις υπηρεσίες που προαναφέρθηκαν,
- γ) μέτρα που στοχεύουν να παράσχουν στις ανεξάρτητες εθνικές πολιτιστικές βιομηχανίες και τις δραστηριότητες του ανεπίσημου τομέα μια γνήσια πρόσβαση στα μέσα παραγωγής, διά-

δοσης και διανομής των πολιτιστικών δραστηριοτήτων, αγαθών και υπηρεσιών,

- δ) μέτρα που αφορούν τη χορήγηση δημόσιας οικονομικής βοήθειας,
- ε) μέτρα που στοχεύουν να ενθαρρύνουν τους μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα οργανισμούς, καθώς επίσης και τα δημόσια και ιδιωτικά ιδρύματα, τους καλλιτέχνες και όσους ασχολούνται επαγγελματικά με τον τομέα του πολιτισμού, να αναπτύξουν και να προαγάγουν τις ελεύθερες συναλλαγές και την ελεύθερη κυκλοφορία των ιδεών και της πολιτιστικής έκφρασης, καθώς επίσης και των πολιτιστικών δραστηριοτήτων, αγαθών και υπηρεσιών, και να ενθαρρύνουν τη δημιουργία και το επιχειρηματικό πνεύμα στις δραστηριότητές τους,
- στ) μέτρα που στοχεύουν στη δημιουργία και την υποστήριξη, με τον κατάλληλο τρόπο, των ιδρυμάτων του δημόσιου τομέα,
- ζ) μέτρα που στοχεύουν στην ενθάρρυνση και την υποστήριξη των καλλιτεχνών και όσων συμμετέχουν στη δημιουργία της πολιτιστικής έκφρασης,
- η) μέτρα που στοχεύουν στην προαγωγή της πολυμορφίας των μέσων ενημέρωσης, συμπεριλαμβανομένης της δημόσιας ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης.

Άρθρο 7

Μέτρα που αποσκοπούν στην προαγωγή της πολιτιστικής έκφρασης

1. Τα μέρη προσπαθούν να δημιουργήσουν στο έδαφός τους ένα περιβάλλον που να ενθαρρύνει τα άτομα και τις κοινωνικές ομάδες:

- α) να δημιουργήσουν, να παραγάγουν, να διαδώσουν και να διανέμουν τη δική τους πολιτιστική έκφραση και να έχουν πρόσβαση σε αυτή, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τις προϋποθέσεις και τις ιδιαίτερες ανάγκες των γυναικών, καθώς επίσης και διάφορων κοινωνικών ομάδων, συμπεριλαμβανομένης τα πρόσωπα που ανήκουν στις μειονότητες και τους αυτόχθονες λαούς,
- β) να έχουν πρόσβαση σε διάφορες πολιτιστικές εκφράσεις που προέρχονται από το έδαφός τους καθώς επίσης και από άλλες χώρες του κόσμου.

2. Τα μέρη προσπαθούν επίσης να αναγνωρίσουν τη σημαντική συμβολή των καλλιτεχνών και όλων εκείνων που συμμετέχουν στη δημιουργική διαδικασία, των πολιτιστικών κοινοτήτων και των οργανώσεων που τις υποστηρίζουν στην εργασία τους, καθώς επίσης τον κεντρικό ρόλο τους που είναι να τροφοδοτούν την πολυμορφία της πολιτιστικής έκφρασης.

Άρθρο 8

Μέτρα που προορίζονται να προστατεύσουν την πολιτιστική έκφραση

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 5 και 6, ένα μέρος μπορεί να ενισχύσει την ύπαρξη ειδικών περιστάσεων στις οποίες η πολιτιστική έκφραση, στο έδαφός του, κινδυνεύει να εξαφανιστεί, ή αντιμετωπίζει σοβαρή απειλή, ή χρειάζεται με κάποιο τρόπο επίγουσα προστασία.

2. Τα μέρη μπορούν να λάβουν όλα τα κατάλληλα μέτρα για την προστασία και τη διατήρηση της πολιτιστικής έκφρασης στις περιπτώσεις που αναφέρθηκαν στην παράγραφο 1, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας σύμβασης.

3. Τα μέρη αναφέρουν στη διακυβερνητική επιτροπή του άρθρου 23 όλα τα μέτρα που έχουν ληφθεί για την αντιμετώπιση των απαιτήσεων που προκύπτουν από τις περιστάσεις, και η επιτροπή μπορεί να κάνει τις κατάλληλες συστάσεις.

Άρθρο 9

Διάδοση των πληροφοριών και διαφάνεια

Τα μέρη:

- α) παρέχουν κάθε τέσσερα έτη, στις εκθέσεις τους προς την UNESCO, τις κατάλληλες πληροφορίες για τα μέτρα που λαμβάνονται για την προστασία και την προαγωγή της πολυμορφίας της πολιτιστικής έκφρασης στο έδαφός τους και σε διεθνές επίπεδο,
- β) δρῶνουν ένα σημείο επαφής που αναλαμβάνει να διαδίδει τις πληροφορίες για την παρούσα σύμβαση,
- γ) διαδίδουν και ανταλλάσσουν τις πληροφορίες σχετικά με την προστασία και την προώθηση της πολυμορφίας της πολιτιστικής έκφρασης.

Άρθρο 10

Εκπαίδευση και ευαισθητοποίηση του κοινού

Τα μέρη:

- α) ενθαρρύνουν και αναπτύσσουν την κατανόηση της σημασίας που έχει η προστασία και η προώθηση της πολυμορφίας της πολιτιστικής έκφρασης, κυρίως μέσω των προγραμμάτων εκπαίδευσης και μέσω της αυξημένης ευαισθητοποίησης του κοινού,
- β) συνεργάζονται με τα άλλα μέρη και τις διεθνείς και περιφερειακές οργανώσεις για να επιτευχθεί ο στόχος του παρόντος άρθρου,
- γ) ενθαρρύνουν τη δημιουργικότητα και την ενίσχυση των ικανοτήτων παραγωγής μέσω της εφαρμογής προγραμμάτων εκπαίδευσης, κατάρτισης και μέσω των ανταλλαγών στον τομέα της πολιτιστικής βιομηχανίας. Αυτά τα μέτρα θα πρέπει να εφαρμοστούν έτσι ώστε να μην υπάρξει αρνητική επίδραση στις παραδοσιακές μορφές της παραγωγής.

Άρθρο 11

Συμμετοχή της κοινωνίας των πολιτών

Τα μέρη αναγνωρίζουν το θεμελιώδη ρόλο της κοινωνίας των πολιτών για την προστασία και την προώθηση της πολυμορφίας της πολιτιστικής έκφρασης. Τα μέρη ενθαρρύνουν την ενεργό συμμετοχή της κοινωνίας των πολιτών στις προσπάθειές τους για να επιτύχουν τους στόχους της παρούσας σύμβασης.

Άρθρο 12

Πρωτόκληση της διεθνούς συνεργασίας

Τα μέρη καταβάλλουν προσπάθειες για την ενίσχυση της διμερούς, περιφερειακής και διεθνούς συνεργασίας τους ώστε να δημιουργήσουν τις προϋποθέσεις που ευνοούν την προώθηση της πολυμορφίας της πολιτιστικής έκφρασης, λαμβάνοντας ιδιαίτερα υπόψη τις περιστάσεις που αναφέρονται στα άρθρα 8 και 17, ιδίως με την προοπτική:

- α) να διευκολύνουν το διάλογο ανάμεσα στα μέρη για την πολιτική στον τομέα του πολιτισμού,
- β) να ενισχύσουν τις ικανότητες στρατηγικής και διαχείρισης του δημόσιου τομέα στα δημόσια πολιτιστικά ιδρύματα, χάρη στις επαγγελματικές και διεθνείς πολιτιστικές ανταλλαγές, καθώς επίσης και στη διάδοση των βέλτιστων πρακτικών,
- γ) να ενισχύσουν τις συμπράξεις με την κοινωνία των πολιτών, τις μη κυβερνητικές οργανώσεις και τον ιδιωτικό τομέα και ανάμεσα σε αυτές τις οντότητες, να ενθαρρύνουν και να προαγάγουν την πολυμορφία της πολιτιστικής έκφρασης,
- δ) να προαγάγουν τη χρήση των νέων τεχνολογιών και να ενθαρρύνουν τις συμπράξεις ώστε να ενισχύσουν τη διάδοση των πληροφοριών και την πολιτιστική κατανόηση και να ενθαρρύνουν την πολυμορφία της πολιτιστικής έκφρασης,
- ε) να ενθαρρύνουν τη σύναψη συμφωνιών συμπαραγωγής και συνδιομήσης.

Άρθρο 13

Ένταξη του πολιτισμού στην αειφόρο ανάπτυξη

Τα μέρη καταβάλλουν προσπάθειες για να ενσωματώσουν τον πολιτισμό στις πολιτικές τους για την ανάπτυξη, σε όλα τα επίπεδα, ώστε να δημιουργήσουν τις προϋποθέσεις που είναι ευνοϊκές για τη διεκρή ανάπτυξη και, σε αυτό το πλαίσιο, να ενθαρρύνουν τις πτυχές που συνδέονται με την προστασία και την προώθηση της πολυμορφίας της πολιτιστικής έκφρασης.

Άρθρο 14

Συνεργασία για την ανάπτυξη

Τα μέρη καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για να υποστηρίξουν τη συνεργασία για την αειφόρο ανάπτυξη και τον περιορισμό της φτώχειας, ιδιαίτερα όσον αφορά τις ιδιαίτερες ανάγκες των αναπτυσσόμενων χωρών, με σκοπό να ενθαρρύνουν την ανάδειξη ενός δυναμικού πολιτιστικού τομέα, προσφεύγοντας, μεταξύ άλλων, στα ακόλουθα μέσα:

- α) Ενίσχυση των πολιτιστικών βιομηχανιών των αναπτυσσόμενων χωρών:
 - i) μέσω της δημιουργίας και της ενίσχυσης πολιτιστικών ικανοτήτων παραγωγής και διανομής στις αναπτυσσόμενες χώρες,
 - ii) διευκολύνοντας την πιο ευρεία πρόσβαση των πολιτιστικών δραστηριοτήτων, αγαθών και υπηρεσιών τους στην παγκόσμια αγορά και στους διεθνείς κύκλους διανομής,

- iii) επιτρέποντας την ανόδευση βιώσιμων τοπικών και περιφερειακών αγορών,
- iv) υιοθετώντας, όταν είναι δυνατόν, τα κατάλληλα μέτρα στις αναπτυσσόμενες χώρες ώστε να γίνει πιο εύκολη η πρόσβαση στο έδαφός τους των πολιτιστικών δραστηριοτήτων, αγαθών και υπηρεσιών των αναπτυσσόμενων χωρών,
- v) ενισχύοντας τη δημιουργική εργασία και διευκολύνοντας, στο μέτρο του δυνατού, την κινητικότητα των καλλιτεχνών των αναπτυσσόμενων χωρών,
- vi) ενθαρρύνοντας την προσήκουσα συνεργασία ανάμεσα στις αναπτυσσόμενες και τις αναπτυσσόμενες χώρες, κυρίως στους τομείς της μουσικής και του κινηματογράφου,
- β) Ενίσχυση των ικανοτήτων μέσω της ανταλλαγής των πληροφοριών, εμπειριών και πραγματογνωμοσύνης καθώς επίσης κατάρτιση για το ανθρώπινο δυναμικό των αναπτυσσόμενων χωρών στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα κυρίως σχετικά με τις ικανότητες στρατηγικής και διαχείρισης, την εκπόνηση και την εφαρμογή των πολιτικών, την προώθηση και τη διανομή της πολιτιστικής έκφρασης, την ανάπτυξη των μεσαίων, μικρών και των πολύ μικρών επιχειρήσεων, τη χρήση τεχνολογιών καθώς επίσης και την ανάπτυξη και τη μεταφορά των αρμοδιοτήτων.
- γ) Μεταφορά των τεχνολογιών μέσω της εφαρμογής κατάλληλων μέτρων που αποτελούν κίνητρο για τη μεταφορά της τεχνολογίας και της τεχνογνωσίας, ιδιαίτερα στον τομέα των βιομηχανιών και των πολιτιστικών επιχειρήσεων.
- δ) Οικονομική υποστήριξη μέσω:
- i) της σύστασης διεθνούς ταμείου για την πολιτιστική πολυμορφία, όπως προβλέπεται στο άρθρο 18,
- ii) της χορήγησης μιας δημόσιας αναπτυξιακής βοήθειας, κατά περίπτωση, συμπεριλαμβανοντας μια τεχνική βοήθεια με σκοπό, να τωμάσει και να υποστηρίξει τη δημιουργικότητα,
- iii) άλλων μορφών οικονομικής βοήθειας όπως δάνεια με χαμηλό επιτόκιο, επιχορηγήσεις και άλλους μηχανισμούς χρηματοδότησης.

Άρθρο 15

Μέθοδοι συνεργασίας

Τα μέρη ενθαρρύνουν την ανάπτυξη συμπράξεων, στο δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα και στις μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα οργανώσεις και μεταξύ τους, ώστε να συνεργαστούν με τις αναπτυσσόμενες χώρες για την ενίσχυση των ικανοτήτων τους για την προστασία και την προαγωγή της πολυμορφίας της πολιτιστικής έκφρασης. Αυτές οι καινοτομικές συμπράξεις θα δώσουν έμφαση, ανταποκρινόμενες στις συγκεκριμένες ανάγκες των αναπτυσσόμενων χωρών, στην ανάπτυξη των υποδομών, των ανθρώπινων πόρων και των πολιτικών

καθώς επίσης και στις ανταλλαγές των πολιτιστικών δραστηριοτήτων, αγαθών και υπηρεσιών.

Άρθρο 16

Προνομιακή μεταχείριση για τις αναπτυσσόμενες χώρες

Οι αναπτυσσόμενες χώρες διευκολύνουν τις πολιτιστικές ανταλλαγές με τις αναπτυσσόμενες χώρες παραχωρώντας, με τη βοήθεια κατάλληλων θεσμικών και νομικών πλαισίων, μια προνομιακή μεταχείριση στους καλλιτέχνες τους και σε άλλους που ασχολούνται επαγγελματικά και μη με τον πολιτισμό, καθώς επίσης και στα πολιτιστικά αγαθά τους και τις υπηρεσίες τους.

Άρθρο 17

Διεθνής συνεργασία σε καταστάσεις σοβαρής απειλής εις βάρος της πολιτιστικής έκφρασης

Τα μέρη συνεργάζονται για την παροχή βοήθειας μεταξύ τους και, ιδιαίτερα για τις αναπτυσσόμενες χώρες, για την αντιμετώπιση καταστάσεων που αναφέρονται στο άρθρο 8.

Άρθρο 18

Διεθνές ταμείο για την πολιτιστική πολυμορφία

1. Συστήνεται ένα διεθνές ταμείο για την πολιτιστική πολυμορφία, στο εξής «το ταμείο».
2. Το ταμείο αποτελείται από μετρητά σε κατάθεση σύμφωνα με το δημοσιονομικό κανονισμό της UNESCO.
3. Οι πόροι του ταμείου συγκεντρώνονται από:
 - α) εθελοντικές συνεισφορές των μερών,
 - β) κονδύλια που διατίθενται για τον σκοπό αυτόν από τη γενική διάσκεψη της UNESCO,
 - γ) πληρωμές, δωρεές ή κληροδοτήματα που θα μπορούν να κάνουν άλλα κράτη, οργανώσεις και προγράμματα του συστήματος των Ηνωμένων Εθνών, άλλες περιφερειακές ή διεθνείς οργανώσεις και δημόσιοι ή ιδιωτικοί οργανισμοί ή ιδιώτες,
 - δ) το σύνολο των επιτοκίων επί των πόρων του ταμείου,
 - ε) το προϊόν της αντίληψης πόρων και των εσόδων από τις εκδηλώσεις που οργανώνονται προς όφελος του ταμείου,
 - στ) όλους τους άλλους πόρους που εγκρίνονται από τον κανονισμό του ταμείου.
4. Η χρήση των πόρων του ταμείου αποφασίζεται από τη διακυβερνητική επιτροπή βάσει των γενικών κατευθύνσεων της διακεφαλής των μερών που αναφέρει το άρθρο 22.

5. Η διακυβερνητική επιτροπή μπορεί να δεχτεί συνεισφορές και άλλες μορφές βοήθειας για γενικούς ή συγκεκριμένους σκοπούς που αφορούν καθορισμένα σχέδια, εφόσον εγκρίνει τα σχέδια αυτά.

6. Οι συνεισφορές στο ταμείο δεν μπορούν να συνοδεύονται από καμία πολιτική, οικονομική ή άλλη προϋπόθεση η οποία είναι ασύμβατη με τους στόχους της παρούσας σύμβασης.

7. Τα μέρη καταβάλλουν εθελοντικά συνεισφορές σε τακτική βάση για την εφαρμογή της παρούσας σύμβασης.

Άρθρο 19

Ανταλλαγή, ανάλυση και διάδοση των πληροφοριών

1. Τα μέρη συμφωνούν να ανταλλάσσουν πληροφορίες και εμπειρίες σχετικά με τη συλλογή δεδομένων και στατιστικών για την πολυμορφία της πολιτιστικής έκφρασης, καθώς επίσης και τις βέλτιστες πρακτικές για την προστασία της και την προώθησή της.

2. Η UNESCO διευκολύνει, χάρη σε υπάρχοντες μηχανισμούς στη Γραμματεία, τη συλλογή, την ανάλυση και τη διάδοση όλων των σχετικών πληροφοριών, στατιστικών και βέλτιστων πρακτικών.

3. Η UNESCO εξάλλου συγκροτεί και επικαιροποιεί μια τράπεζα δεδομένων σχετικά με τους διάφορους τομείς και τους κυβερνητικούς, ιδιωτικούς και μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα οργανισμούς που δραστηριοποιούνται στον τομέα της πολιτιστικής έκφρασης.

4. Για να διευκολύνει τη συλλογή των δεδομένων, η UNESCO προσδίδει ιδιαίτερη προσοχή στην ενίσχυση των ικανοτήτων και της πείρας των μερών που διατυπώνουν το αίτημα σχετικής βοήθειας.

5. Η συλλογή πληροφοριών που καθορίζεται στο παρόν άρθρο συμπληρώνει την πληροφορία που αναφέρεται στις διατάξεις του άρθρου 9.

V. ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΑΛΛΕΣ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ

Άρθρο 20

Σχέσεις με άλλες διεθνείς πράξεις: αμοιβαία υποστήριξη, συμπληρωματικότητα και μη υπαγωγή

1. Τα μέρη αναγνωρίζουν ότι πρέπει να εκπληρωθούν καλύτερα τις υποχρεώσεις τους που απορρέουν από τη παρούσα σύμβαση και όλες τις άλλες συνθήκες τις οποίες συνυπογράφουν. Έτσι, χωρίς να υπάγουν την σύμβαση αυτή σε άλλες συνθήκες:

α) ενθαρρύνουν την αμοιβαία υποστήριξη ανάμεσα σε αυτήν τη σύμβαση και τις άλλες συνθήκες τις οποίες συνυπογράφουν, και

β) όταν ερμηνεύουν και εφαρμόζουν τις άλλες συνθήκες τις οποίες συνυπογράφουν ή όταν προσυπογράφουν άλλες διεθνείς υποχρεώσεις, τα μέρη λαμβάνουν υπόψη τις σχετικές διατάξεις της παρούσας σύμβασης.

2. Κανένα σημείο της παρούσας σύμβασης δεν μπορεί να ερμηνευθεί ότι τροποποιεί τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των μερών βάσει άλλων συνθηκών τις οποίες συνυπογράφουν.

Άρθρο 21

Συνεργασία και συντονισμός σε διεθνές επίπεδο

Τα μέρη δεσμεύονται να προαγάγουν τους στόχους και τις αρχές της παρούσας σύμβασης σε άλλα διεθνή φόρα. Για το σκοπό αυτό, τα μέρη διαβουλεύονται, αν χρειαστεί, έχοντας κατά νου αυτούς τους στόχους και τις αρχές.

VI. ΟΡΓΑΝΑ ΤΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΗΣ

Άρθρο 22

Διάσκεψη των μερών

1. Συγκροτείται μια διάσκεψη των μερών. Η διάσκεψη των μερών αποτελεί την ολομέλεια και το ανώτατο όργανο της παρούσας σύμβασης.

2. Η διάσκεψη των μερών συνεδριάζει σε τακτικές συνόδους κάθε δύο έτη, στο μέτρο του δυνατού, στο πλαίσιο της γενικής διάσκεψης της UNESCO. Μπορεί να συνεδριάσει έκτακτα εάν το αποφασίσει ή εάν τουλάχιστον το ένα τρίτο των μερών απευθύνει σχετικό αίτημα στη διακυβερνητική επιτροπή.

3. Η διάσκεψη των μερών εγκρίνει τον εσωτερικό κανονισμό της.

4. Τα καθήκοντα της διάσκεψης των μερών είναι, μεταξύ άλλων:

α) να εκλέγει τα μέλη της διακυβερνητικής επιτροπής,

β) να λαμβάνει και να εξετάζει τις εκθέσεις των μερών στην παρούσα σύμβαση που διαβιβάζει η διακυβερνητική επιτροπή,

γ) να εγκρίνει τις επιχειρησιακές οδηγίες που προετοιμάζονται, κατόπιν αιτήματός της, από τη διακυβερνητική επιτροπή,

δ) να λαμβάνει κάθε μέτρο που κρίνει απαραίτητο για την προώθηση των στόχων της παρούσας σύμβασης.

Άρθρο 23

Διακυβερνητική επιτροπή

1. Συγκροτείται στην UNESCO μια διακυβερνητική επιτροπή για την προστασία και την προώθηση της πολυμορφίας της πολιτιστικής έκφρασης, στο εξής «η διακυβερνητική επιτροπή». Αποτελείται από εκπροσώπους 18 κρατών που αποτελούν μέρη της σύμβασης και εκλέγονται για τέσσερα έτη από τη διάσκεψη των μερών μόλις η παρούσα σύμβαση τεθεί σε ισχύ σύμφωνα με το άρθρο 29.

2. Η διακυβερνητική επιτροπή συνεδριάζει μία φορά ετησίως.
3. Η διακυβερνητική επιτροπή λειτουργεί υπό την αρχή και τις οδηγίες της διάσκεψης των μερών, στην οποία λογοδοτεί.
4. Ο αριθμός των μελών της διακυβερνητικής επιτροπής θα αυξηθεί σε 24 όταν ο αριθμός των μερών της σύμβασης φτάσει τα 50.
5. Η εκλογή των μελών της διακυβερνητικής επιτροπής βασίζεται στην αρχή της δίκαιης γεωγραφικής κατανομής και γίνεται εκ περιτροπής.
6. Με την επιφύλαξη άλλων αρμοδιοτήτων που της παραχωρούνται από την παρούσα σύμβαση, τα καθήκοντα της διακυβερνητικής επιτροπής είναι τα ακόλουθα:
 - α) να προαγάγει τους στόχους της παρούσας σύμβασης, να ενθαρρύνει και να εξασφαλίζει τη συνέχεια της εφαρμογής της,
 - β) να προετοιμάζει και να υποβάλλει προς έγκριση στη διάσκεψη των μερών, κατόπιν αιτήματός της, επιχειρησιακές οδηγίες σχετικά με την εφαρμογή και την υλοποίηση των διατάξεων της σύμβασης,
 - γ) να διαβιβάζει στη διάσκεψη των μερών τις εκθέσεις των μερών της σύμβασης, συνοδευόμενες από τις παρατηρήσεις τους και από μια περίληψη των περιεχομένων τους,
 - δ) να κάνει κατάλληλες συστάσεις για καταστάσεις που της επισημαίνουν τα μέρη σύμφωνα με τις κατάλληλες διατάξεις της σύμβασης, ιδιαίτερα το άρθρο 8,
 - ε) να καθιερώνει διαδικασίες και άλλους μηχανισμούς διαβούλευσης ώστε να προωθεί τους στόχους και τις αρχές της παρούσας σύμβασης σε άλλα διεθνή φόρα,
 - στ) να εκπληρώνει κάθε άλλο καθήκον που μπορεί να ζητήσει η διάσκεψη των μερών.
7. Η διακυβερνητική επιτροπή, σύμφωνα με τον εσωτερικό κανονισμό, μπορεί να καλέσει ανά πάσα στιγμή δημόσιους ή ιδιωτικούς οργανισμούς, ή ακόμη και φυσικά πρόσωπα να συμμετάσχουν στις συνεδριάσεις της προκειμένου να τους συμβουλευτεί για συγκεκριμένα ζητήματα.
8. Η διακυβερνητική επιτροπή καταρτίζει και υποβάλλει προς έγκριση στη διάσκεψη των μερών τον εσωτερικό κανονισμό της.

Άρθρο 24

Γραμματεία της UNESCO

1. Τα όργανα της σύμβασης επικουρούνται από τη γραμματεία της UNESCO.
2. Η γραμματεία προετοιμάζει την τεκμηρίωση της διάσκεψης των μερών και της διακυβερνητικής επιτροπής καθώς επίσης και

το σχέδιο της ημερήσιας διάταξης των συνεδριάσεών της, βοηθά στην εφαρμογή των αποφάσεών της και της υποβάλλει εκθέσεις.

VII. ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 25

Ρύθμιση των διαφορών

1. Σε περίπτωση διαφοράς ανάμεσα στα μέρη της παρούσας σύμβασης όσον αφορά την ερμηνεία ή την εφαρμογή της παρούσας σύμβασης, τα μέρη αναζητούν μια λύση μέσω της διαπραγμάτευσης.
2. Εάν τα ενδιαφερόμενα μέρη δεν μπορούν να επιτύχουν συμφωνία μέσω της διαπραγμάτευσης, έχουν τη δυνατότητα να προσφύγουν κατόπιν αμοιβαίας συμφωνίας στις καλές υπηρεσίες ή να ζητήσουν τη μεσολάβηση ενός τρίτου.
3. Εάν δεν έχουν υπάρξει καλές υπηρεσίες ή μεσολάβηση ή εάν δεν ήταν δυνατή η ρύθμιση της διαφοράς μέσω της διαπραγμάτευσης, των καλών υπηρεσιών ή της μεσολάβησης, ένα μέρος μπορεί να προσφύγει στη συνδιαλλαγή σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο παράρτημα της παρούσας σύμβασης. Τα μέρη εξετάζουν κολλήσιμα την πρόταση της επιτροπής συνδιαλλαγής για τη ρύθμιση της διαφοράς.

4. Κάθε ένα μέρος μπορεί, τη στιγμή της επικύρωσης, της αποδοχής, της έγκρισης ή της προσχώρησης, να δηλώσει ότι δεν αναγνωρίζει τη διαδικασία της συνδιαλλαγής που προβλέπεται ανωτέρω. Κάθε μέρος που έχει κάνει μια τέτοια δήλωση, μπορεί, ανά πάσα στιγμή, να αποσύρει τη δήλωση αυτή μέσω κοινοποίησης στο Γενικό Διευθυντή της UNESCO.

Άρθρο 26

Τα κράτη μέλη επικυρώνουν, αποδέχονται, εγκρίνουν ή προσχωρούν

1. Η παρούσα σύμβαση υποβάλλεται κατά την επικύρωση, την αποδοχή, την έγκριση ή την προσχώρηση των κρατών μελών της UNESCO, σύμφωνα με τις αντίστοιχες συνταγματικές διαδικασίες τους.
2. Τα μέσα της επικύρωσης, της αποδοχής, της έγκρισης ή της προσχώρησης κατατίθενται στο Γενικό Διευθυντή της UNESCO.

Άρθρο 27

Προσχώρηση

1. Η παρούσα σύμβαση είναι ανοικτή για την προσχώρηση κάθε κράτους που δεν είναι μέλος της UNESCO αλλά είναι μέλος της οργάνωσης των Ηνωμένων Εθνών ή ενός από τους ειδικευμένους οργανισμούς της, το οποίο έχει κληθεί να προσχωρήσει στη γενική διάσκεψη της οργάνωσης.

2. Η παρούσα σύμβαση είναι επίσης ανοικτή για την προσχώρηση των εδαφών που απολαμβάνουν πλήρη εσωτερική αυτονομία, η οποία αναγνωρίζεται ως τέτοια από την οργάνωση των Ηνωμένων Εθνών, αλλά δεν έχουν πλήρη ανεξαρτησία σύμφωνα με το ψήφισμα 1514 (XV) της Γενικής Συνέλευσης και έχουν την αρμοδιότητα για ζητήματα που εμπίπτουν στο πεδίο της παρούσας σύμβασης, συμπεριλαμβανομένης της αρμοδιότητας να συνάπτουν συνθήκες για τα ζητήματα αυτά.

3. Οι ακόλουθες διατάξεις εφαρμόζονται στις οργανώσεις της περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης:

α) η παρούσα σύμβαση είναι επίσης ανοικτή στην προσχώρηση κάθε οργάνωσης περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης, η οποία με την επιφύλαξη των παρακάτω παραγράφων, διέπεται πλήρως από τις διατάξεις της παρούσας σύμβασης ισότιμα με τα κράτη μέλη,

β) όταν ένα ή περισσότερα κράτη μέλη μιας τέτοιας οργάνωσης είναι επίσης μέρος της παρούσας σύμβασης, η οργάνωση αυτή και το ή τα κράτη μέλη συμφωνούν υπό την ευθύνη τους να εκτελούν τις υποχρεώσεις τους βάσει της παρούσας σύμβασης. Αυτός ο επιμερισμός της ευθύνης αρχίζει να ισχύει μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας κοινοποίησης που περιγράφεται στο εδάφιο γ). Η οργάνωση και τα κράτη μέλη δεν έχουν το δικαίωμα να ασκήσουν από κοινού τα δικαιώματα που προκύπτουν από την παρούσα σύμβαση. Επιπλέον, για τους τομείς της αρμοδιότητάς τους, οι οργανώσεις οικονομικής ολοκλήρωσης, για να ασκήσουν το δικαίωμα συμμετοχής τους στη ψηφοφορία, διαδέχονται αριθμό ψήφων που είναι ίσος με τον αριθμό των κρατών μελών τους που είναι μέλη της παρούσας σύμβασης. Αυτές οι οργανώσεις δεν ασκούν το δικαίωμα ψήφου τους εάν τα κράτη μέλη ασκούν το δικό τους δικαίωμα και αντίστροφα,

γ) μια οργάνωση περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης και το κράτος ή τα κράτη μέλη της που έχουν συμφωνήσει να μοιράζονται τις ευθύνες τους όπως προβλέπεται στο εδάφιο β) ενημερώνουν τα μέλη για τον επιμερισμό των ευθυνών όπως προτείνεται με τον ακόλουθο τρόπο:

i) στην πράξη προσχώρησης, η οργάνωση αυτή δηλώνει με ακρίβεια τον επιμερισμό των ευθυνών όσον αφορά τα ζητήματα που διέπονται από τη σύμβαση,

ii) σε περίπτωση μεταγενέστερης τροποποίησης των αντίστοιχων ευθυνών, η οργάνωση περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης ενημερώνει τον υποβάλλοντα κάθε πρόταση τροποποίησης των ευθυνών, οποίος ενημερώνει με τη σειρά του τα μέλη για την τροποποίηση,

δ) τα κράτη μέλη μιας οργάνωσης περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης που γίνονται μέλη της σύμβασης θεωρείται ότι παραμένουν αρμόδια για όλους τους τομείς, όταν δεν έχει δηλωθεί ή επισημανθεί ρητά στον υποβάλλοντα την πρόταση ότι η αρμοδιότητα για τους τομείς αυτούς έχει μεταβιβαστεί στην οργάνωση,

ε) ως «οργάνωση περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης» νοείται μια οργάνωση που αποτελείται από κυρίαρχα κράτη μέλη της

οργάνωσης των Ηνωμένων Εθνών ή ενός ειδικευμένου οργανισμού της, στον οποίο τα κράτη αυτά έχουν μεταβιβάσει την αρμοδιότητά τους για τομείς που διέπονται από την παρούσα σύμβαση και η οποία έχει δεόντως λάβει την έγκριση, σύμφωνα με τον εσωτερικό κανονισμό, να γίνει μέρος της.

4. Η νομική πράξη προσχώρησης κατατίθεται στο Γενικό Διευθυντή της UNESCO.

Άρθρο 28

Σημείο επαφής

Όταν γίνεται μέρος της παρούσας σύμβασης, κάθε μέρος ορίζει ένα σημείο επαφών όπως αναφέρεται στο άρθρο 9.

Άρθρο 29

Έναρξη ισχύος

1. Η παρούσα σύμβαση θα αρχίσει να ισχύει τρεις μήνες μετά την ημερομηνία της κατάθεσης της τριακοστής νομικής πράξης επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, αλλά μόνο όσον αφορά τα κράτη ή τις οργανώσεις της περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης που θα έχουν καταθέσει τις αντίστοιχες νομικές πράξεις επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης την ημερομηνία αυτή ή προηγουμένως. Θα αρχίσει να ισχύει για κάθε μέρος τρεις μήνες μετά την κατάθεση της νομικής πράξης επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, καμία νομική πράξη που καταθέτει μια οργάνωση περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης δεν πρέπει να θεωρηθεί ότι προστίθεται στα μέσα που έχουν ήδη καταθέσει τα κράτη μέλη της εν λόγω οργάνωσης.

Άρθρο 30

Ομοσπονδιακά ή μη ενωτικά συνταγματικά πολιτεύματα

Αναγνωρίζοντας ότι οι διεθνείς συμφωνίες δεσμεύουν επίσης τα μέρη ανεξάρτητα από τα συνταγματικά τους συστήματα, οι ακόλουθες διατάξεις εφαρμόζονται στα μέρη που έχουν ομοσπονδιακό ή μη ενωτικό συνταγματικό πολιτεύμα:

α) όσον αφορά τις διατάξεις της παρούσας σύμβασης η εφαρμογή των οποίων είναι αρμοδιότητα ομοσπονδιακής ή κεντρικής νομοθετικής αρχής, οι υποχρεώσεις της ομοσπονδιακής ή της κεντρικής κυβέρνησης θα είναι οι ίδιες με εκείνες των μερών που δεν είναι ομοσπονδιακά κράτη,

β) όσον αφορά τις διατάξεις της παρούσας σύμβασης η εφαρμογή των οποίων είναι αρμοδιότητα κάθε μονάδας που την αποτελεί όπως κράτη, νομοί, επαρχίες ή καντόνια, τα οποία, σύμφωνα με το συνταγματικό πολιτεύμα της ομοσπονδίας, δεν είναι υποχρεωμένα να λάβουν νομοθετικά μέτρα, η ομοσπονδιακή κυβέρνηση θα γνωστοποιήσει, αν χρειαστεί, τις διατάξεις στις αρμόδιες αρχές των μονάδων όπως τα κράτη, οι νομοί, οι επαρχίες ή τα καντόνια με δική γνώμη για την έγκρισή τους.

Άρθρο 31

Καταγγελία

1. Καθένα από τα μέρη έχει την ικανότητα να καταγγείλει την παρούσα σύμβαση.
2. Η καταγγελία κοινοποιείται με γραπτή νομική πράξη που κατατίθεται στο Γενικό Διευθυντή της UNESCO.
3. Η καταγγελία αρχίζει να ισχύει δώδεκα μήνες μετά την παραλαβή της νομικής πράξης καταγγελίας. Δεν τροποποιεί καθόλου τις οικονομικές υποχρεώσεις τις οποίες το καταγγέλλον μέρος έχει την υποχρέωση να εξοφλήσει έως την ημερομηνία που αρχίζει να ισχύει η αποχώρησή.

Άρθρο 32

Καθήκοντα του θεματοφύλακα

Ο Γενικός Διευθυντής της UNESCO, με την ιδιότητά του ως θεματοφύλακα της παρούσας σύμβασης, ενημερώνει τα κράτη μέλη της οργάνωσης, τα κράτη που δεν είναι μέλη και τις οργανώσεις της περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης που αναφέρονται στο άρθρο 27, καθώς επίσης και την οργάνωση των Ηνωμένων Εθνών, για την κατάθεση όλων των νομικών πράξεων επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης που αναφέρονται στα άρθρα 26 και 27, καθώς επίσης και των καταγγελιών όπως προβλέπεται στο άρθρο 31.

Άρθρο 33

Τροπολογίες

1. Κάθε μέρος μπορεί, μέσω γραπτής ανακοίνωσης που απευθύνεται στο Γενικό Διευθυντή, να προτείνει τροπολογίες στην παρούσα σύμβαση. Ο Γενικός Διευθυντής διαβιβάζει την ανακοίνωση αυτήν σε όλα μέρη. Εάν, μέσα στους έξι μήνες που ακολουθούν την ημερομηνία διαβίβασης της ανακοίνωσης, το ήμισυ τουλάχιστον των μερών δώσει θετική απάντηση σε αυτό το αίτημα, ο Γενικός Διευθυντής παρουσιάζει την πρόταση αυτήν στην επόμενη σύνοδο της διάσκεψης των μερών για συζήτηση και ενδεχομένως έγκριση.
2. Οι τροπολογίες εγκρίνονται με πλειοψηφία των δύο τρίτων των παρόντων και των ψηφισάντων μερών.

3. Οι τροπολογίες της παρούσας σύμβασης, αφού εγκριθούν, υποβάλλονται στα μέρη προς επικύρωση, αποδοχή, έγκριση ή την προσχώρηση.

4. Για τα μέρη που τις έχουν επικυρώσει, αποδεχθεί, εγκρίνει ή που έχουν προσχωρήσει, οι τροπολογίες της παρούσας σύμβασης αρχίζουν να ισχύουν τρεις μήνες μετά την κατάθεση των νομικών πράξεων που αναφέρονται στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου από τα δύο τρίτα των μερών. Στη συνέχεια, για κάθε μέρος που επικυρώνει, δέχεται, εγκρίνει μια τροπολογία ή προσχωρεί σε αυτή, η τροπολογία αυτή αρχίζει να ισχύει τρεις μήνες μετά την κατάθεση από το μέρος της νομικής πράξης επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης.

5. Η διαδικασία που αναφέρεται στις παραγράφους 3 και 4 δεν εφαρμόζεται στις τροπολογίες που αναφέρονται στο άρθρο 23 σχετικά με τον αριθμό των μελών της διακυβερνητικής επιτροπής. Αυτές οι τροπολογίες αρχίζουν να ισχύουν τη στιγμή της έγκρισής τους.

6. Ένα κράτος ή μια οργάνωση περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης, σύμφωνα με το άρθρο 27, που γίνεται μέρος της παρούσας σύμβασης μετά την έναρξη ισχύος των τροπολογιών σύμφωνα με την παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου, αν δεν εκφράσει διαφορετική πρόθεση, θεωρείται ότι είναι:

- α) μέρος της παρούσας σύμβασης όπως έχει τροποποιηθεί, και
- β) μέρος της παρούσας σύμβασης χωρίς τροποποίηση απέναντι σε κάθε μέρος που δεν συνδέεται με αυτές τις τροπολογίες.

Άρθρο 34

Αυθεντικά κείμενα

Η παρούσα σύμβαση καταρτίζεται στην αγγλική, αραβική, κινεζική, ισπανική, γαλλική και ρωσική γλώσσα; Και τα έξι κείμενα είναι αυθεντικά.

Άρθρο 35

Καταχώρηση

Σύμφωνα με το άρθρο 102 του χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, η παρούσα σύμβαση καταχωρείται στη γραμματεία της οργάνωσης των Ηνωμένων Εθνών κατόπιν αιτήματος του Γενικού Διευθυντή της UNESCO.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΥΝΔΙΑΛΛΑΓΗΣ

Άρθρο 1

Επιτροπή συνδιαλλαγής

Συγκροτείται επιτροπή συνδιαλλαγής κατόπιν αίτησης ενός από τα μέρη της διαφοράς. Αν τα μέρη δεν αποφασίσουν διαφορετικά, την επιτροπή αποτελούν πέντε μέλη· κάθε ένα μέρος ορίζει δύο μέλη και ο πρόεδρος επιλέγεται από κοινού από τα διορισμένα μέλη.

Άρθρο 2

Μέλη της επιτροπής

Σε περίπτωση διαφοράς μεταξύ περισσότερων των δύο μερών, τα μέρη που έχουν το ίδιο συμφέρον ορίζουν τα μέλη της επιτροπής από κοινού. Όταν δύο μέρη τουλάχιστον έχουν ανεξάρτητα συμφέροντα ή όταν δεν συμφωνούν αν έχουν τα ίδια συμφέροντα ή όχι, διορίζουν ξεχωριστά τα μέλη τους.

Άρθρο 3

Διορισμός

Εάν, εντός προθεσμίας δύο μηνών από την αίτηση σύστασης της επιτροπής συνδιαλλαγής, όλα τα μέλη της επιτροπής δεν έχουν διοριστεί από τα μέρη, ο γενικός διευθυντής της UNESCO προβαίνει, κατόπιν αιτήσεως του μέρους που κατέθεσε την αίτηση, στους αναγκαίους διορισμούς μέσα σε νέα προθεσμία δύο μηνών.

Άρθρο 4

Πρόεδρος της επιτροπής

Εάν, εντός προθεσμίας δύο μηνών μετά το διορισμό του τελευταίου μέλους της επιτροπής, η επιτροπή δεν έχει επιλέξει τον πρόεδρό της, ο γενικός διευθυντής προβαίνει, κατόπιν αιτήσεως ενός μέρους, στον διορισμό του προέδρου μέσα σε νέα προθεσμία δύο μηνών.

Άρθρο 5

Αποφάσεις

Η επιτροπή συνδιαλλαγής λαμβάνει τις αποφάσεις της με την πλειοψηφία των ψήφων των μελών της. Αν τα μέρη της διαφοράς δεν αποφασίσουν διαφορετικά, επιβάλλει τη δική της διαδικασία. Υποβάλλει πρόταση ρύθμισης της διαφοράς την οποία τα μέρη εξετάζουν καλόπιστα.

Άρθρο 6

Διαφορές

Σε περίπτωση διαφοράς σχετικά με την αρμοδιότητα της επιτροπής συνδιαλλαγής, αυτή αποφασίζει εάν είναι αρμόδια ή όχι.

Τυπώθηκε στο Τυπογραφείο της Κυπριακής Δημοκρατίας

Μιχαλάκη Καραολή, 1445 Λευκωσία, Τηλ. 22405824, Φαξ 22303175 – www.mof.gov.cy/gpo
Αντίτυπα της Επίσημης Εφημερίδας πωλούνται προς £1,00 το καθένα – Ετήσια συνδρομή: £40,00